

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 68 2 Rs 024154 21 Rsž
Livno, 01.02.2023. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudija Ozrenka Vidačak kao predsjednik vijeća, Bosnić Željko i Sofija Vrdoljak kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. B. K., Kupres, D. D. S. broj ..., 2. J. K., Kupres, S. B. broj ..., 3. B. L., Kupres, ulica K. A. S. broj ..., 4. G. D., Kupres, prolaz G. J. broj ..., 5. P. Č., Kupres, Odžak b.b., svi zastupani po punomoćniku Hakiji Kurtoviću, advokatu iz Sarajeva, Mis Irbina broj 25/1, protiv tužene Općina Kupres, zastupana po OJP Tomislavgrad, radi naplate potraživanja iz radnog odnosa, vsp. 10.001,00 KM, odlučujući po žalbi tužene izjavljene protiv presude Općinskog suda u Livnu, Odjeljenje suda u Tomislavgradu broj 68 2 Rs 024154 20 Rs od 14.05.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2023. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

I Žalba tužene se uvažava te se prvostepena presuda pod tačkom I izreke prvostepene presude kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja: K. B., K. J., D. G. i Č. P., kojom je obavezna tužena da isplati dug na ime razlike toplog obroka za 2011. godinu u skladu sa Sporazumom o utvrđivanju osnovice za obračun plaće od 21.03.2017. godine u pojedinačnim iznosima i to K. B. iznosu od 1.067,94 KM, J. K. u iznosu od 1.358,40 KM, D. G. u iznosu od 1.224,97 KM, Č. P. u iznosu od 1.205,53 KM sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.03.2020. godine pa do isplate, te u pogledu odluke o troškovima postupka pod tačkom II kojom je tužena dužna isplatiti troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.179,58 KM, sve u roku od 15 dana PREINAČAVA, tako da se taj tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbija kao neosnovan.

II Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom koja glasi:

I „Nalaže se tuženoj Općini Kupres da tužiteljima izvrši uplatu duga na ime razlike toplog obroka za 2011. godinu u skladu sa Sporazumom o utvrđivanju osnovice za obračun plaće od 21.03.2017. godine u pojedinačnim iznosima i to:

1. K. B.
 - za mjesec siječanj 82,10 KM
 - za mjesec veljaču 127,20 KM
 - za mjesec ožujak 186,12 KM
 - za mjesec travanj 149,40 KM
 - za mjesec svibanj 143,82 KM
 - za mjesec lipanj 151,74 KM
 - za mjesec srpanj 91,08 KM

- za mjesec kolovoz 136,48 KM
tj. u ukupnom iznosu 1.067,94 KM

2. K. J.

- za mjesec siječanj 147,78 KM
- za mjesec veljaču 159,00 KM
- za mjesec ožujak 186,12 KM
- za mjesec travanj 157,70 KM
- za mjesec svibanj 177,66 KM
- za mjesec lipanj 168,60 KM
- za mjesec srpanj 173,88 KM
- za mjesec kolovoz 187,66 KM
tj. u ukupnom iznosu 1.358,40 KM

3. D. G.

- za mjesec siječanj 147,78 KM
- za mjesec veljaču 159,00 KM
- za mjesec ožujak 186,12 KM
- za mjesec travanj 157,70 KM
- za mjesec svibanj 177,66 KM
- za mjesec lipanj 143,31 KM
- za mjesec srpanj 82,80 KM
- za mjesec kolovoz 170,60 KM
tj. u ukupnom iznosu 1.224,97 KM

4. Č. P.

- za mjesec siječanj 139,57 KM
- za mjesec veljaču 159,00 KM
- za mjesec ožujak 160,74 KM
- za mjesec travanj 157,70 KM
- za mjesec svibanj 160,74 KM
- za mjesec lipanj 168,60 KM
- za mjesec srpanj 173,88 KM
- za mjesec kolovoz 85,30 KM
tj. u ukupnom iznosu 1.205,53 KM

II Sve sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 16.03.2020. godine pa do isplate, te da tužiteljima B. K., J. K., G. D. i P. Č., naknadi troškove sudskog postupka u iznosu od 2.179,58 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Tužba tužiteljice B. L. se odbacuje kao i postavljeni tužbeni zahtjev da se naloži tuženoj Općini Kupres da tužiteljici izvrši uplatu duga na ime razlike toplog obroka za 2011. godinu u skladu sa Sporazumom o utvrđivanju osnovice za obračun plaće od 21.03.2017. godine u pojedinačnim iznosima i to:

- za mjesec siječanj 98,52 KM
- za mjesec veljaču 159,00 KM
- za mjesec ožujak 177,66 KM
- za mjesec travanj 124,50 KM
- za mjesec svibanj 177,66 KM

- za mjesec lipanj 160,17 KM
 - za mjesec srpanj 49,68 KM
 - za mjesec kolovoz 136,48 KM
- tj. u ukupnom iznosu 1.083,67 KM.“

Protiv navedene presude blagovremeno je žalbu izjavila tužena iz svih žalbenih razloga iz čl. 208. ZPP-a, u pogledu tačke I i II izreke prvostepene presude sa prijedlogom da se uvažavanjem žalbe prvostepena presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije ili pak ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U pogledu tačke III dispozitiva izreke prvostepene presude ista ostaje neizmijenjena jer u tom pogledu nije bilo žalbe.

Tužitelji su podnijeli odgovor na žalbu sa prijedlogom da se žalba odbije i prvostepena presuda potvrdi.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i razloga propisanih čl. 221. ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba tužene je osnovana.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, a koje utvrđenje prihvata i vijeće ovoga suda utvrđeno je:

- Tužitelji su djelatnici kod tužene što i nije sporno u ovoj pravnoj stvari, a tužbenim zahtjevom potražuju neisplaćeni dio naknade troškova toplog obroka za period od 01.01.2011. godine do 31.08.2011. godine,

- U odgovoru na tužbu tužena je osporila kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja, a istakla je prigovor zastare potraživanja kako tokom postupka tako i u žalbi,

- Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Kristine Tabak od 17.03.2021. godine, a na osnovu materijalne dokumentacije koju je vještak naveo u svom nalazu tužiteljima K. B., K. J., D. G., Č. P. i B. L. pripada razlika na ime toplog obroka za period od 01.01.2011. godine do 31.08.2011. godine,

- Iz zaključenog sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plaće od 21.03.2017. godine jasno je navedeno pod tačkom I da konačna osnovica za obračun plaća uposlenih djelatnika Općine Kupres u 2016. godini iznosi 275,00 KM, pod tačkom III da naknada za ishranu u toku rada (topli obrok) od 01.01.2017. godine iznosi 1% prosječne neto plaće isplaćene u Federaciji po zadnjem statističkom podatku, s tim što će se u narednom periodu uz ovu isplatu vršiti isplata razlike neisplaćene naknade za topli obrok sukladno tada važećim odredbama kolektivnog ugovora (2%) za period od 01.01.2011. godine do 31.08.2011. godine, koji potpisnici su sindikalna podružnica Općine Kupres i općinski načelnik Općine Kupres.

Kod takvog stanja stvari, a na osnovu utvrđenih pravno relevantnih činjenica pogrešno je prvostepeni sud obavezao tuženu na isplatu duga na ime razlike toplog obroka u

tačci I dispozitiva pozivajući se na zaključeni sporazum od 21.03.2017. godine, budući da isti ne predstavlja priznanje duga, i u tom pogledu je osnovan prigovor iz zastare potraživanja istaknut od strane tužene, te je valjalo uvažavanjem žalbe tužene prvostepenu presudu pod tačkom I i II dispozitiva preinačiti i u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

Sporazum na koji se pozivaju tužitelji na način koji je sačinjen nije dokaz o priznanju duga i ne prekida zastaru potraživanja, naime po mišljenju vijeća ovoga suda a i dosadašnjoj sudskoj praksi da bi priznaje duga koje bi prekidalu zastaru moralo biti sačinjeno da sadrži priznanje kako pravnog osnova duga tako i njegove visine, dakle visine duga koje bi bilo utvrđeno na način za svakog od tužitelja tačno utvrdi koliko tužena treba da isplati, dakle priznanje duga mora biti jasno i na izričit način navedeno, a isti sporazum je morao biti zaključen kako po osnovu tako i po visini prije isteka zastarnog roka.

Kako su tužitelji u ovoj pravnoj stvari zatražili isplatu razlike za period od 01.01.2011. godine do 31.08.2011. godine, sporazum koji je zaključen tek 21.03.2017. godine, ne predstavlja priznanje duga prema odredbi iz člana 387 stav 1 ZOO-a (Sl. list SFRJ broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89; Sl. list R BiH broj 2/92, 13/93 i 13/94; Sl. novine F BiH broj 29/03 i 42/11), a kako isti nije bio jasan ni potpun, isti dakle ne predstavlja priznanje duga te je u ovoj pravnoj stvari navedeno potraživanje tužitelja neosnovano, isto je u zastari, jer je tužbeni zahtjev podnesen izvan roka za zastarijevanje od 3 godine prema odredbi iz člana 115 Zakona o radu F BiH (Sl. novine F BiH 26/2016 i 89/2018) tužitelji su tužbu i tužbeni zahtjev podnijeli 16.03.2020. godine, a potraživanje se odnosi za period 01.01.2011. godine do 31.08.2011. godine.

Osnovani su žalbeni navodi tužene da se ne radi o priznanju duga na koji se pozivaju tužitelji tj. sporazum od 21.03.2017. godine s obzirom da u istom nije sadržan kako osnov tako i visina duga, a i potraživanje tužitelja je u zastari čini tužbeni zahtjev tužitelja neosnovanim.

Dakle, u ovoj pravnoj stvari pravilno je prvostepeni sud utvrdio sve odlučne činjenice bez ijedne povrede odredaba ZPP-a, ali je pogrešno primijenio materijalno pravo, te je valjalo uvažavanje žalbe tužene preinačiti prvostepenu presudu pod tačkama I i II dispozitiva i odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

Odluku o troškovima postupka ovaj sud je donio primjenom odredbe iz člana 397 stav 2 ZPP-a (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/2015), a imajući u vidu sve okolnosti datog slučaja da svaka stranka snosi svoje troškove postupka primjenom odredbe iz člana 386 stav 2 ZPP-a.

Radi iznijetog, a na osnovu odredbe iz čl. 229. stav 1 točka 4 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci odluke.

Predsjednik vijeća
Ozrenka Vidačak